

Pionneke2 – Maastricht 2: Appen en grappen kosten 2x een half punt: 2½ - 3½

Genderneutraal zwartepieten. Beste brave schaakverslagvolgers, ik ben blij dat ik nog in de gelegenheid ben over de derde match van Pionneke 2 een verslag te schrijven, al mag ik dit na een vervelend *appongeluk* slechts in *regenboogtaal* doen. Ja, beste schaakmensen, de nederlaag die Pionneke2 de laatste speeldag van december in de thuismatch tegen Maastricht 2 leed, mag dan door het aanvoerend teammens *nipt* genoemd worden – dadelijk zult U het waarom van zulk eufemistisch taalgebruik wel snappen –, maar dat ik na mijn enige en echte remise van die dag überhaupt nog veilig thuis gekomen ben is andere koek!

Appongeluk. Zoals mijn gewoonte is appte ik namelijk na de match onderweg even snel de uitslagen naar mijn levenspartner door, in de hoop dat die zo'n verloren zondagmiddag toch als een neutrale bijdrage aan onze relatie-ervaringen zou kunnen zien. Het weer was grijs en grauw, zodat flitsende *polities*¹ in geen velden of wegen te bekennen waren. Ik begon me al op een avondje sinterklaascadeautjes uitpakken te verheugen – daar waren we door mijn studie van het Moors gambiet nog niet aan toe gekomen. Ik reed *Allenighuizen* al vol verwachting binnen, toen ik, nog geen 300 meter van mijn geliefde woonstee verwijderd, in de v-fuik van een woest dansende menigte demonstranten strandde.

Schaken = racisme. Op zwart-wit gevlekte spandoeken en borden droegen zij de leus „*schaken is racisme*“ mee. Luid „*Friezen zijn democratieverkrachters*“ roepend trok een veelkleurig stel actieleiders het portier van mijn onnederlandse auto open en begon met een *shaming*-actie, die de zondagse rust van dit oerkatholieke dorp wreed verstoorde. Ze hadden een kwartiertje geleden mijn mobieltje gehackt en waren er absoluut zeker van, dat ik een van die onverlaten ben, die laatst op de snelweg bij Joure een paar van hun actiekameraden hadden tegengehouden, die juist op weg naar Dokkum waren om tegen het *zwartepieten* van die Bonifatiusmoordenaars daar op te treden.

„Maar zwart en wit hebben bij het schaken toch gelijke rechten en kansen!“, verweerde ik mij bedeesd, schuld bewust de Zwarte-Piet-discussie uit de weg gaand. „O ja, en wie heeft dan het voordeel van de eerste zet, slappe remiseschuiver? We zagen heel goed, hoe je al bezig was met het idee over jullie nederlaag vandaag een lekker stukje te gaan zwartepieten!“ Een opgewonden standje (l/g/b/t/q/i)² begon al over de discriminatoire tendenzen van de zwarte schaakbordvelden. „Maar ik speelde toch met zwart, mensen, en net zo lief met de dame als met de koning. En verslagen maak ik altijd totaal in regenboogtaal!“ Met deze afleidingsmanoeuvre kon ik me nog net aan het wild geraas onttrekken: Als mijn verslag maar helemaal genderneutraal en zo kleurloos mogelijk zou zijn, lieten ze me gaan.

Een kleurloze pakjesmiddag: De leukste cadeautjes het eerst graag! Welnu, de kwaliteit van het Pionnekespel van die dag bood me hier alle gelegenheid toe.

In het begin had het er nog veelbelovend uitgezien. Simon Karsten (wit; bord 4) kreeg alle ruimte en initiatief van de wereld in een ongewone Caro-Kann vol zwarte gatenkaas. Na een uurtje stond het voor 't Pionneke **1 – 0**. Over de vlag van Simon, waar deze *beste*

---

¹ Dit is weliswaar fout Nederlands, maar het is tenminste correcte regenboogtaal.

² Lesbian/ gay/ bisexual/ transgender/ queer/ questioning/ intersex.

reiziger nog wel eens graag doorheen wil gaan, hoefden we ons geen zorgen meer te maken. Een half uurtje later gaf Rob Loose's witte tegenstander op (bord 1; 2 - 0), toen hij in een futloze stelling een loper en de hele verdediging in de aanbieding had gedaan. De notatie van deze witspeler was zonder problemen te lezen, er leek dus geen vuiltje aan de lucht. In een gelijk opgaande partij bereikte vervolgens uw neutrale verslaggever een eindspel in een tamelijk gesloten stelling met (redelijk actieve) loper en paard tegen twee witte paarden. Na 2½ uur spelen was er geen reden om niet remise aan te bieden (bord 5; 2½ - ½). Dai Heinen (bord 3 met zwart) was verwikkeld in een spannende partij, maar stond niet slecht. Ton Geenen (bord 6 met wit) was geheel tegen des spelers natuur in een soort wedstrijdje *gevangenis tegen gevangenis* beland, met aan beide kanten twee torens achter een traliewerk van zeven pionnen.

Een kleurloze pakjesmiddag: Wie wil er nog een stuk van mij?

Alleen Ernest Gerritsen (bord 2 met wit) stond zonder veel compensatie een pion achter en leek het in een eindeloos toreneindspel moeilijk te gaan krijgen. Maar er moesten toch minstens nog ergens één of twee halve puntjes uit te pakken zijn!

Vlak voor de volgende stelling vertrouwde Ton mij toe, dat er wel winst in zat, als het lukte de torens af te ruilen. Goed idee natuurlijk als je koning iets centraler staat dan die van je tegenstander. Helaas volgde er

	<p>45. Tf3 Txe4</p> <p>en het stond na 3½ uur 2½ - 1½. Heeft Ton hier een gelijkspel of zelfs de matchwinst verkwanseld?</p> <p>De naïeve lezer zou dit zonder na te denken kunnen denken, maar als we dan toch aan het zwartepieten zijn, wie was het eigenlijk, die de arme schaker bij hoog en bij laag bezwoer, dat er op zijn minst een half puntje te halen was, zodat je evengoed voor de winst kon gaan?</p> <p>Welke activist zette Tom zo enorm onder druk?</p>
<p>Ton Geenen (wit) aan zet (45)</p>	

De mooiste partij van de dag, die van Dai in een waar modderbad van aanval en verdediging, moest uitkomst bieden. In de loop van de partij waren beide spelers zonder er erg in te hebben al herhaalde keren door het oog van de naald gekropen. Dai's witte tegenstander miste een keer of vijf zes een identieke en (vrijwel) winnende voortzetting, de eerste keer toen Dai niet 20. ... Rc5 of zo speelde, maar

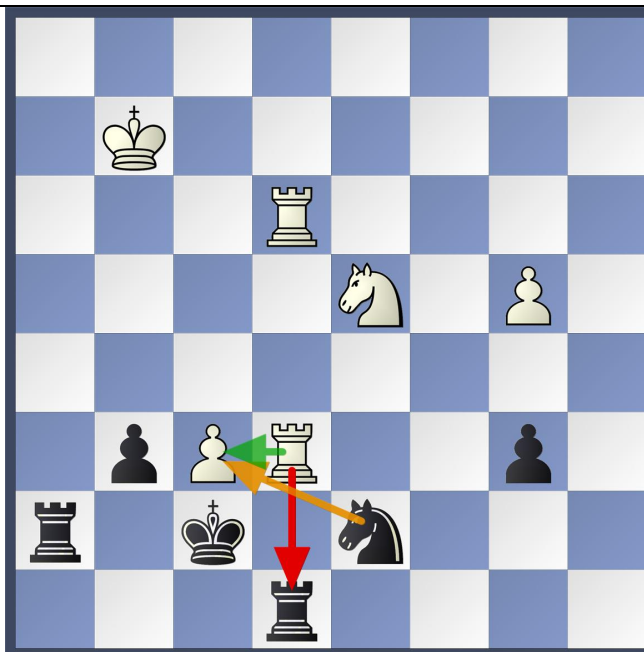

20. .... **Kf8**
met een vleugje geluk gevolgd door
21. **Tae1**

Wat een mazzel, deze zet
in plaats van het destructieve
21. Txe6
(21. .... fxe6
22. Pxe6 Ke8
23. Te1
is het begin van het einde).

**Wat had Dai (zwart) op zet 20 aan zijn jurk
of broek kunnen krijgen?**

Dai verdedigde actief en viel creatief
aan en bereikte na 4 uur en 15 min. de
volgende cruciale stelling:

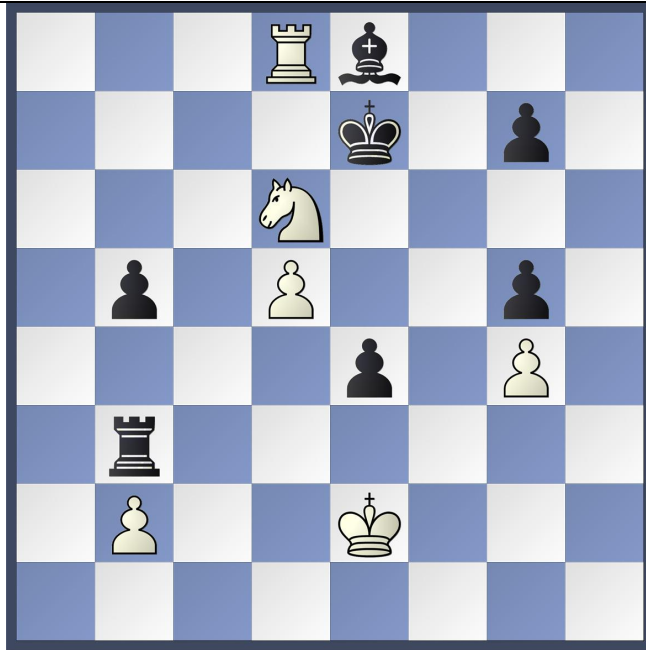

waarin hij zich dacht te redden met
52. .... **Pxf6**
helaas echter gevolgd door
53. **Txf6 Kxf6** *overload for
overlord: 2½ - 2½.*
Heeft Dai hier een gelijkspel of zelfs de
matchwinst verkwanseld?

De naïeve lezer zou dit zonder na te
denken kunnen denken, maar als we
dan toch aan het zwartepieten zijn,
wie was het eigenlijk, die de arme
schaker bij hoog en bij laag bezwoer,
dat er op zijn minst een half puntje uit
de partij gehaald moest worden?
Wie feliciteerde fluisterend met
52. .... **Pxf6**, nog voordat
de olifant het verhaaltje uitblies?
Wie, behalve Fischer, dacht achteraf
nog eerst aan
52. ... Txf6
53. Txf6 g5 gedacht te hebben?

Crisis bij zet 52 voor Dai (zwart)

Een tijdje daarvoor had Ernest nog een kansje gehad in de volgende spannende stelling:

Hij ruilde af door

37. Txe8†

maar welke hardnekkiger verdediging had de naïeve lezer zonder na te denken kunnen bedenken?

Uiteindelijk verdwenen ook de pionnen op e5, d4 en g7 en kwam zwart met een actievere koning en toren op winst te staan.

Na ruim 5 uur schaken en de 69ste zet van wit was het gedaan: **2½ - 3½**.

Ernest Gerritsen (wit) aan zet (37)

Geen goede Sinterklaas. Achteraf bleek de kwade genius van dit verslag tot driemaal toe verzuimd te hebben, voor zichzelf een gratis pion uit te pakken. Dit mensschap praatte tegen Ton en Dai en beklaagde Ernest!

Next time zonder grappen en appen naar huis, it's a shame!

Kerstmis 2017
Hans Akkerboom